

Раковски в „Дунавски лебед“ сочи, че Индже е сливенец — „по свидетелства на някои старци, които са го виждали и още помнят.“ За това, че е родом от Сливен, пишат и Ирецек, В. Берон и др.

За родителите на Инджето няма запазени никакви спомени и сведения. Едва ли ще е вярно твърдението на С. Табаков, че е произлизал от богат род (сой).

Младият българин отрано изпитва мъката на тиранията и поема пътя на хайдушката борба с името Индже (висок и тънък).

Голяма е дружината му — преданието сочи 70 души, действували по Стара планина. В нея той се прославя като смел войвода, за да може по-късно като кърджалийски командир да събере под знамето си 500, а понякога и повече конници и да ги поведе в решителна борба срещу феодалите и техните помощници — българските чорбаджии.

За началото на хайдушкия живот на Индже войвода има запазени малко спомени и то предимно в Сливенско. В народни песни са изобразени лични подвизи на Индже като хайдушки войвода, например влизането му в Сливен, преоблечен в овчарски дрехи, срещите му с приятели и ятаци, между които е Сяро Барутчията в местността Селишкия боаз край Сливен, които . . .

На Сливена през средата минали
и никой не ги угадил

Решава Индже да се ожени. Личните му качества и красива външност привличат смела сливенка, според предание— попска дъщеря. Откъсва се временно Индже от дружината.

Дор бе Индже млад
и гората бе весела,
весела и наредена,
откак се Индже ожени,
нажали се гората. . . .

Чувайки мъката на гората, Индже казва на Кара Кольо, да събере дружината и да я поведе, защото му е младо булчето.

Грях ме е да го затрия,